

kunne gives Klagerinden Medhold i den af hende nedlagte principale Paastand. Hun har nemlig ikke angivet nogen Grund, hvorfor indklagedes Repræsentant i Retten den 9de Juni d. A. skulde være en til at møde i Politiretten uberettiget Person, og kan derfor kun antages at have sigtet til, at indklagede har ladet sig repræsentere ved en Kvinde; *men da der ikke i Lovgivningen indeholdes noget Forbud mod at Parterne i Politisager lade møde i Retten ved Kvinder*, kan indklagede ikke anses som udebleven.* Ganske vist angaar denne Dom kun Møde for Politiretten, men jeg antager ikke, nogen vil paa-
staa, at der skulde gjælde andre Regler for Foged- Auktions- og Skifteretterne, i alt Fald ikke før Retsmødet for disse antager Karakteren af »en Trætte«. Prof. Nellesmann, der holder paa, at Sagførernes Eneret slet ikke strækker sig til de sidstnævnte Retter, maa i alt Fald utvivlsomt indrømme, at naar Lovgivningen intet saadant Forbud indeholder med Hensyn til Politiretten, gjør den det heller ikke med Hensyn til de andre Retter; thi *kun* Hensynet til Sagførernes Eneret kan her være bestemmende. Hvor den ikke gjælder maa Spørgsmaalet: Mand eller Kvinde stille sig ens.

Det er forøvrigt mærkeligt, at det Spørgsmaal ikke ses tidligere at have foreligget Domstolene, saa meget mere, som det paahviler Domstolene, selv uden Paastand fra Modpartens Side at undersøge, hvorvidt den, der giver Møde for en Ret, dertil er berettiget.

I denne Sammenhæng skal jeg bemærke, at vor Ret kjen-
der et ejendommeligt Fuldmagtsforhold, den saakaldte *Mandatarfuldmagt*. Den adskiller sig fra almindelig Fuldmagt derved, at Mandatarius optræder som »dominus litis« (Sagens Herre) og derfor følgestrængt gennemført maa have samme Ret til at møde i Retten, som om han selv var den egentlige Part, thi processuelt og formelt er han det netop. Der er da ogsaa flere Overretsdomme for, at en *mandlig* Mandatarius kan møde i den almindelige Ret for en Anden, selv om han (Mandatarius) ikke er Sagfører (ligesom han kan møde til Forligsprøven, selv om han er Sagfører), men saa maa aabenbart en *kvindelig* Mandatar have samme Ret. Uden paa nogen Maade at ville anbefale juridisk Kommissionærvirksomhed skal jeg dog her indskyde, at det selvfølgelig staar Kvinder lige saa frit for som Mænd at lade sig en Fordring *tiltransportere* og